

f.eks. salatfabrikker anvender både kød, fisk, æg og grøntsager og hvor kødfabrikker fremstiller færdige middagsretter, men også i detaileddet, hvor f.eks. slagterne fremstiller fiske-, kød- og grøntsagspateer, og bagere laver pitabrød med fyld af forskellig art.

Denne udvikling i retning af at nedbryde de gamle skel mellem de traditionelle virksomhedstyper betyder også, at man må sikre, at reguleringen moderniseres, således at lovgivningen ikke i sig selv er en hindring for denne udvikling. Regulering af alle virksomhedstyper og alle fødevarer i samme lov skaber bedre muligheder for på en smidig måde at tilpasse reguleringen til udviklingen, og samtidig fastholde et højt sikkerhedsniveau i produktion og distribution af fødevarer.

Fødevarerlovgivningen er karakteriseret ved en stor regelmasse og en høj detaljeringsgrad. Det er ikke et specielt dansk fænomen, men gælder også de andre nordiske lande og i EU, som i denne sammenhæng afspejler den reguleringstæthed, som eksisterer i medlemslandene, og det gælder internationalt, f.eks. i Codex Alimentarius Komitéen, som er en komite under FAO/WHO.

Der er de senere år i EU og inden for rammerne af Codex Alimentarius en voksende erkendelse af, at man skal søge at koncentrere reguleringen om de emner, som er væsentlige for forbrugerbeskyttelsen, at man skal være tilbageholdende med udstedelse af produktspecifikke regler, og at man så vidt muligt skal arbejde med regler, der gælder horisontalt, d.v.s. gælder generelt for fødevarer, virksomheder m. v. Det er hensigten at anvende dette princip ved udformning af regler med hjemmel i lovforslaget.

Ved etablering af én fødevarerlov er der også anledning til at foretage en gennemgang af de eksisterende bekendtgørelser og cirkulærer med henblik på at foretage en tiltrængt regelsanering. Dette arbejde vil også som udgangspunkt bygge på det horisontale princip, idet det, når det er muligt, er tanken at gå bort fra produktspecifikke regler og samle reglerne efter emner og ikke efter produktkategori. Det er væsentligt at understrege, at der ikke vil blive tale om en sanering, som vil svække det beskyttelsesniveau, der er etableret. Formålet med regelsaneringen er at fjerne overflødige regler og at sammenskrive reglerne for at øge klarheden og overskueligheden i regelmassen.

Lovforslaget er, som nævnt, hovedsagelig en sammenfatning af den eksisterende lovgivning. Det vil der blive redegjort nærmere for i bemærkningerne til de enkelte kapitler og bestemmelser.

Reform af kontrolsystemet.

De sidste 10 års debatter om fødevarer har været koncentreret om to hovedproblemstillinger. Den ene

er spørgsmålet om niveauet for forbrugerbeskyttelsen vedrørende sundheds-, sikkerheds- og ernæringsmæssige forhold. Det er forhold, som den eksisterende lovgivning allerede hjemler adgang til at regulere, og som det foreliggende lovforslag vil videreføre og styrke.

Den anden hovedproblemstilling drejer sig om tilhøret til kontrolsystemet og om samling, modernisering og forenkling af kontrollen.

Efter etableringen af Fødevarerministeriet har man taget det første skridt på det centrale niveau ved at sammenlægge Veterinærdirektoratet og Levnedsmiddelstyrelsen i Veterinær- og Fødevarerdirektoratet.

Den nuværende kontrolstruktur.

Kontrolansvaret er efter den gældende lovgivning fordelt på flere myndigheder afhængig af, hvilken slags fødevarer, der er tale om. Det er, som det fremgår af ovenstående, ikke i harmoni med den virkelighed, som eksisterer inden for fødevarerområdet i dag.

Opgavevaretagelsen er i dag delt mellem staten og kommunerne.

Opgavevaretagelsen er i grove træk fordelt som følger:

Veterinær- og Fødevarerdirektoratet

Direktoratet har ansvaret for tilsyns- og kontrolopgaver på det veterinære område og for de animalske fødevarer - kød, fisk, æg samt mælk og mejeriprodukter, herunder margarine.

En del af kontrolopgaverne varetages af ansatte i direktoratet, der er placeret lokalt bl.a. i kødkontrollen. Opgaverne vedrørende kontrol med fisk m. v. udføres som en entreprenøropgave af Fiskeridirektoratet. De kommunale levnedsmiddelkontroldenheder udfører kontrol med mejerier og malkekvægsbesætninger, margarinefabrikker, ægpakkerier m. v. og visse kødvirksomheder som en udlagt opgave, hvilket betyder, at enhederne varetager opgaven med ansvar over for Veterinær- og Fødevarerdirektoratet og ikke over for kommunalbestyrelsen.

Plantedirektoratet.

Direktoratet varetager på fødevarerområdet administrationen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om kvalitetskontrol med friske frugter og grøntsager samt de nationalt fastsatte bestemmelser om produktion og salg af spisekartofler i alle handelsled. Direktoratet varetager endvidere identitetskontrollen med oste, for hvilke der er udarbejdet karakteristisk, jf. bekendtgørelse nr. 861 af 9. juni 1995